HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אי לא שרית ליה וכו'. מצל כמוהו לחמה לא שרי: מתני' מטלטלין נר חדש. שאינו מתוקן ומזוי לאישתמושי (ו) להדיא שלא לצל כזו נר מעולה: **אבל לא יין.** דמוקמה בחמת מיפוח הוא: **גמ' חוץ מן הנר שהדליקו.** ואף על גב שכבה לחמר ליה לרבי מאיר מוקמה בחמת מיפוח: (ז) **חוץ מן הנר הדולק בשבת.** בעוד שהוא דולק לחמר שמא יכבה הנר: **עשיתים.** כוס גדול של זכוכית שקורין בלע"ז: **לא יזיזם ממקומן.** ואפי' כבה הנר ולקמן מפרש טעמא: **מן הנר שכבה.** לכיון דכבה והולך לא מחייב תו משום מכבה: **כבה אין לא כבה לא.** לשון שמעינן ליה לרבי שמעון דרבי בחמתי' שלא מוחר שמן שבנר ושבקערה דמשמע לאחר שכבה: **מאי אבל.** מדקאמר אבל מכלל דבנר מותר: **גוונא.** דלעמיה עליה מבעי"ו סבר שילמה השמן מהר ומשמע בנר לכשיכבה: **אבל אני.** לא לחסך לחדעתי' ליכבו כל היום: **ור' שמעון מחיר.** וקערה נפיחת. קשיח קערה לקערה: **דומיא דנר.** קחני לה לזוטרת: **פחות.** מנורה של מחכת ואינה מחוסה: **לדברי המחיר.** ר' מאיר המחיר בנר יקן: **חוסר.** בהאי דמוקמה מחמת חיסור לקחני לעיל חון מן הנר שהדליקו בו בשבת: **לדברי האוסר.** רבי יהודה האוסר בנר יקן של חרס שהדליקו בה בשבת אבל לא ישן, אע"ג דלא מחית ליה מוקצה ופליג עליה בחדא דאילו אבוה סבר כבה אין לא כבה לא ואיהו סבר אע"ג דלא כבה אבל כום וקערה ועששית לא יזיזם ממקומם מאי שנא הני אמר עולא סיפא אתאן לר' יהודה מתקיף לה מר זוטרא אי הכי מאי אבל אלא אמר מר זוטרא לעולם רבי שמעון וכי קשרי רבי שמעון בנר זוטא דדעתיה עלויה אבל הני דנפישי לא והתניא מותר השמן שבנר ושבקערה אסור ורבי שמעון מתיר התם קערה דומיא דנר הכא קערה דומיא דכום א"ר זירא פמוט שהדליקו בו בשבת לדברי המתיר אסור לדברי האוסר מותר למימרא דרבי יהודה מוקצה מחמת מיאום אית ליה מוקצה מחמת איסור ליתא והתניא (ח)ר' יהודה אומר כל הנרות מטלטלין חוץ מן הנר שהדליקו בו בשבת אלא אי איתמר הכי איתמר א"ר זירא פמוט שהדליקו עליו בשבת ד"ה אסור לא הדליקו עליו ד"ה מותר: אמר (ט)רב יהודה א"ר מטה שיחדה למעות אסור לטלטלה מיתיבי' רב נחמן בר יצחק מטלטלין נר חדש אבל לא ישן ומה

סניף

מותר למימרא דרבי יהודה מוקצה מחמת מיאום אית ליה מוקצה מחמת איסור ליתא והתניא (ח)ר' יהודה אומר כל הנרות של מתכת מטלטלין חוץ מן הנר שהדליקו בו (י)בשבת אלא אי איתמר הכי איתמר א"ר זירא פמוט שהדליקו עליו בשבת ד"ה אסור לא הדליקו עליו ד"ה מותר: אמר (ט)רב יהודה א"ר מטה שיחדה למעות אסור לטלטלה מיתיבי' רב נחמן בר יצחק מטלטלין נר חדש אבל לא ישן ומה

שבנר ושבקערה אסור ור' שמעון מתיר. ומאי שנא מותר לפי' לר' יהודה וה"ג תניא לקמן גבי עוי סוכה לסוך לסספתק ג' ומליקן בו כבה ליל ח' עושה לו מדורה בפני עלמו מפני שהוקנה למלותו ומותר ר"י דנר מוכה לחניא בה לאחמו בה אלא לפרקומי ניסק ומשום חביותה דנם היו מלפה שיכבה אלא מקנה לגמרי למלה[ט] אבל נר שנא להנאתו בה יותר מנר שיכבה[ט] ולכך ומפני שיכבה ומ"ש נר שכבה לסוסר לטלטל לר' יהודה מסוכה דעושה בעלמא דמסכי בה תגיא כלאחר לקנן בשמעתין ואם סתנה עליה סכל לפי תגלו ומוקי לה בשמסת ביתה (דף כ:) בסוכה דעלמא ולחממוני דעמיה עילויה שמפוח ונר נמי דעמיה עילויה שיכבה ולחמלי אין מועיל תגלי לסספתק ממותר השמן ולר"ם נמי יועיל תגלי לסספתק מן השמן המטפטף בשעה שהנר דולק ול"ל דהתם סוכה דעלמא היתה עשויה מזמן גדול ועתה בית"ש אינו בודל ממנה ויוסך ומלפה מתי תפול לגבל נר עיקר הקלתו הוא בית"ש ולחמיר בידי לעורך שבת וחמיר טפי ולא מהני ליה בשמסת ביתה (דף כ:) בסוכה דעלמא ולטועה ל